ALLOCUTIO

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

P I I

DIVINA PROVIDENTIA

P A P Æ VI.

H A B I T A

IN CONSISTORIO SECRETO

Feria ſecunda die XI. *Septembris* MDCCLXXV.

R O M Æ, MDCCLXXV.

Ex Typographia Rev. Cameræ Apoſtolicæ.

VENERABILES FRATRES.

UAMQUAM plurimæ amoris causæ ex intima mutuâque Nostra cum Venerabili Fratre JOANNE CAROLO Episcopo Corneliensi voluntatum æque, ac propinquitatis conjunctione, exortæ, Nobis assiduè animo obversarentur, Nosque impellerent, ut eximiis illius in Nos benevolentiæ significationibus grati animi vices redderemus, eumque amplissimi Vestri Ordinis dignitate ornaremus; tamèn actioni huic Nostræ moram attulit cogitatio, sive timor quidam, qui Nobis inhærebat, ne sectari videremur Domum Nostram, & ne magis

VENERABILES FRATRES.

UAMQUAM plurimæ amoris causæ ex intima mutuâque Nostra cum Venerabili Fratre JOANNE CAROLO Episcopo Corneliensi voluntatum æque, ac propinquitatis conjunctione, exortæ, Nobis assiduè animo obversarentur, Nosque impellerent, ut eximiis illius in Nos benevolentiæ significationibus grati animi vices redderemus, eumque amplissimi Vestri Ordinis dignitate ornaremus; tamèn actioni huic Nostræ moram attulit cogitatio, sive timor quidam, qui Nobis inhærebat, ne sectari videremur Domum Nostram, & ne magis

 huma-

humani affectus, quam meritorum, quibus tribuendum illud præmium esset, rationem haberemus. Propterea illo posthabito, ne ad primitias accederet, prius alios Præsules, nulla sanguinis communione Nobis adstrictos, ad hunc honoris gradum cooptavimus. Ad hujusmodi consilium ineundum inducti etiam fuimus præclaro Jacobi exemplo, qui licèt Joseph & Beniamin ceteris Filiis haberet cariores, divino tamèn spiritu ductus in hæreditate, ac benedictione, non habuit potiores. Verumtamèn alia ex parte magnoperè veremur, ne si Virum Nobis conjunctissimum, à quo ab Adolescentiæ Nostræ flore in Urbem accersiti fuimus, contubernio excepti, Filii loco habiti, diutiùs negligamus, in justam multorum reprehensionem incurramus. Hanc acerbitatem ferè exprobrari Nobis putamus gravissimis illis Chrysostomi verbis: *Si quis propinquos genere, atque affinitate conjunctos aspernatur, quo pacto erit in alienos clemens? Nonne vanitati, judicio omnium, erit obnoxius, si alienos beneficiis fovens, Propinquos sua immanitate despiciat?* Hinc in re adeò ancipiti incertum ac vacillantem animum collegimus, & iteratis precibus Deum imploravimus,

ut trepidationi huic nostræ succurreret, & omnem deliberandi metum, ac dubitationem depelleret. Tum igitur divina ope freti ad inspiciendam Avunculi Nostri Vitæ rationem omnem aggressi sumus, atque accuratè scrutata ejus indole, provecta Ætate, diuturna Episcopalis muneris persunctione, nihil sanè deprehendimus, quod Nos a Cardinalatus eidem conferendi cogitatione removeret. Subjiciemus hæc ipsa, VENERABILES FRATRES, judicio vestro; atque hunc in modum exponemus, ut ille idem modestissimus Vir, si adesset, & audiret, improbare non posset. Post traductam apud egregios Jurisperitos, ac Judices plenam studii, ac laboris vitam, fuit a san. mem. Benedicto XIV. ad Episcopatum Botriensem, & Suffraganeatum Veliternum promotus, cum fere independenti illius Diœcesis regimine. Adeò cautè direxit gressus suos, adeòque ab eodem Pontifice in eo munere per octo annos gerendo, probatus est, ut nullis præeuntibus officiis, translatus fuerit ad Ecclesiam Corneliensem: Ecclesiam amplam, atque illustrem, quam plures Cives Nostri Cæsenates multa cum laude antea tenuerunt; quos inter singularem in modum præ-

luxit Hieronymus Cardinalis Dandinus in Republica Litteraria notissimus, quem alii postmodum Cardinales in eadem obtinenda, sunt consequuti. An tanti Pontificis expectationi Joannes Carolus responderit, intelligunt omnes, qui publica ab eo excitata monumenta inviserunt, qui perspectam illius Cleri disciplinam habuerunt, qui norunt Populos illos per finitimas Ditiones divisos, sine turbis, sine offensione in tam variis hominum cupiditatibus, tam temperatè ab eo contineri, duasque res natura & moribus dissociatas apprimè copulari, scilicet OBSEQUIUM & LIBERTATEM. Ab Ecclesia sua, quam a quatuor & viginti annis administrat, nunquam nisi semel discessit, idque ipso Episcopali officio adductus, nimirum ut Apostolorum Limina inviseret, suæque Villicationis rationem redderet. Ferè quotannis suam peragravit Diœcesim, ac si aliquando subsistere in ipso peragrandi cursu, articulorum dolore cogeretur, simul ac imminui vim morbi animadverteret, fractis adhuc viribus, pedibusque labantibus, interceptum iter, animi ardore sustentatus, repetebat. Hæc cum omnibus nota sint ac pervulgata, nolite putare ad Avunculi No-

stri

ſtri laudationem a Nobis eſſe allata; ſed ut in legum, quas ante oculos habemus, ſeveritate aliquam animi tranquillitatem nanciſceremur; Valdè miſeri ſanè eſſemus, ſi quod in aliis improbamus, in Nos ipſi inverecundè admitteremus. Nos Hierarchis Fratribus Noſtris interminamur Magni Gregorii ſententiam, *ne magis honorent Conjunctos, quam Dominum, ne amore propinquitatis Eccleſiæ facultatibus ditentur, & in altitudine Ordinis cumulentur abundantia ubertatis, ne denique temporali Dignitati præferant eos, quos carnali affectione complectuntur*: Quæ igitur Nobis eſſet excuſatio, ſi quod voce prædicamus, opere rejiceremus? Sed ut ommittamus alia quamplurima, quæ longa, ac multiplici experientia, & cum illo conſuetudine comperta habemus, cum ex paucis, quæ jam commemoravimus, ſatis perſuaſum Nobis ſit, etiamſi nihil ad Noſtram cum Epiſcopo Cornelienſi conjunctionem reſpiceremus, eumdem ſua ipſius Virtute promereri, ut ad ampliſſimam Cardinalatus Dignitatem evehatur; idcircò eum die XXIX. Maii proximè præteriti Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem creavimus, ac in pectore reſervavimus, & palam hodiè proferre,

ac declarare conſtituimus. Verùm antequam irrevocabilem declarationem pronunciemus, Veſtra ſuffragia, VENERABILES FRATRES, requirimus, quæ ut liberè rectèque proferatis, valdè cupimus, & quantum poſſumus Vos in Domino obſecramus.

Quid Vobis videtur?

Auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac Noſtra, declaramus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyterum Cardinalem JOANNEM CAROLUM BANDI Epiſcopum Corneliensem, cum Derogationibus, & clauſulis neceſſariis, & opportunis.

In Nomine PATRIS ✠, & FILII ✠, & SPIRITUS SANCTI ✠. AMEN.

ac declarare constituimus. Verùm antequam irrevocabilem declarationem pronunciemus, Vestra suffragia, Venerabiles Fratres, requirimus, quæ ut liberè rectèque proferatis, valdè cupimus, & quantum possumus Vos in Domino obsecramus.

Quid Vobis videtur?

Auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, ac Nostra, declaramus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyterum Cardinalem Joannem Carolum Bandi Episcopum Corneliensem, cum Derogationibus, & clausulis necessariis, & opportunis.

In Nomine Patris ✠, & Filii ✠, & Spiritus Sancti ✠. Amen.